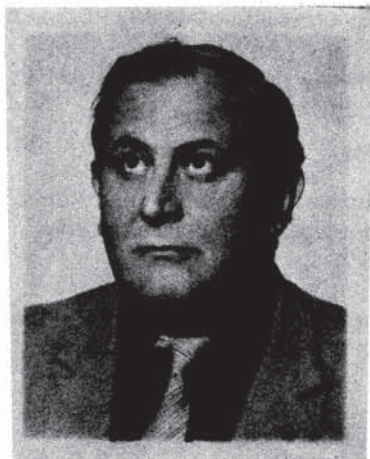

IN MEMORIAM

Prof. dr Vjekoslav Simonić (1936—1988.)

Neumitna i prerana smrt još jednom nas je iznenadila i potresla. Gotovo da čovjek ne može vjerovati i prihvatiti činjenicu da među nama nema više profesora dr Vjekoslava Simonića, koji je na Fakultetu polj. znanosti proveo više od tri decenija. Najprije kao student, zatim asistent, predavač, docent i profesor. Ostavlja nas prerano, na početku 6-tog decenija života, u dobi pune zrelosti, koja se u životu znanstvenog radnika i nastavnika smatra najproduktivnijom. Ostavlja nas kada je još mnogo mogao dati znanosti i obrazovanju, a posebno svojoj porodici. Međutim nemilosrdna smrt ne mari za ljudske osjećaje. Ona svoje žrtve uzima bez reda i najave, što je učinila i u ovoj prilici ostavljajući nas u tuzi i bolu.

Prof. dr V. Simonić rođen je 1. lipnja 1936. godine u Sisku u siromašnoj službeničkoj obitelji. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u rodnom gradu. Poljoprivredno-šumarski fakultet (Poljoprivredni odjel) upisao je 1956., a diplomirao 1961. godine. Bio je jedan od najboljih studenata svoje generacije, što ga je kasnije i preporučilo da bude izabran za asistenta. Osim redovnog studiranja bio je angažiran u studentskoj organizaciji posebno u radu na međunarodnoj razmjeni studenata, shvaćajući već onda od kolike je važnosti upoznati poljoprivredu drugih razvijenih zemalja. I sam je boravio nekoliko mjeseci u inozemstvu na studentskoj praksi.

Nakon diplomiranja i odsluženja vojnog roka bio je kraće vrijeme zaposlen u tvornici špirita i kvasca "Žumberak" u Savskom Marofu (sada je to pogon "Plive"), da bi već koncem 1963. bio izabran za asistenta na Polj. fakultetu za predmet "Organizacija i uprava poljop. poduzeća" u Voćarsko-vinogradarskom-vrtlarskom smjeru.

Dolaskom na Poljoprivredni fakultet aktivno se uključio u znanstveno-istraživački rad, a upisao je i postdiplomski studij iz Ekonomike poljoprivrede, koga je uspješno završio 1971. godine (s prosječnom ocjenom 4,9), obranivši magistarski rad s naslovom "Prilog proučavanju rada pri berbi vinskih sorata grožđa". Doktorsku disertaciju s naslovom "Učinak i racionalizacija rada pri zaštiti vinogradarskih plantaža" obranio je 1976. godine.

Boravio je na postdiplomskom studiju u Izraelu iz područja "Sveobuhvatno planiranje sela".

Bio je član Međunarodne komisije za rad i organizaciju rada u hortikulturi i Međunarodne organizacije za proučavanje rada u poljoprivredi. S referatima i koreferatima sudjelovao je na međunarodnim kongresima i simpozijima u Kentu (Velika Britanija),. Warszawi, Wageningenu, Pesaro-u (Italija), Banff-u (Kanada) i Poreču. Dobro se služio svjetskim jezicima, posebno engleskim i njemačkim, što mu je uz dobro poznavanje struke i omogućavalo takvu aktivnost na međunarodnim skupovima u međunarodnim stručnim organizacijama.

Boravio je u kraćim studijskim putovanjima u Nizozemskoj, Poljskoj, Mađarskoj, Bugarskoj, Rumunjskoj, Švicarskoj, te u DR i SR Njemačkoj.

Posjedovao je vrlo temeljito opće i stručno obrazovanje što je uvjetovalo i njegov širok znanstveni interes. Ipak njegovo uže znanstveno područje bilo je organizacija i racionalizacija rada u poljoprivredi posebno u hortikulturi. Iz tog područja napisano je

dvadesetak zapaženih znanstvenih i stručnih radova, od kojih su neki štampani i u inozemstvu. Naročito su zapaženi radovi iz užeg područja organizacije rada, a to je studij rada, kojim se posebno bavio. No pored toga bavio se i problemima kvantitativne, ekonomske analize u poljoprivredi, te povezanosti hortikulture proizvodnje i turizma, o čemu također ima publicirane radove.

Osim toga učestvovao je u izradi brojnih studija projekata i analiza za potrebe radnih i društveno političkih organizacija.

Za potrebe redovnih studenata i postiplomanata napisao je nekoliko skripti (uglavnom internih).

Bio je dobar nastavnik i pedagog. Svoju nastavničku karijeru počeo je kao asistent, a zatim predavač, docent i izvanredni profesor. Izbor u zvanje redovnog profesora upravo je bio u postupku, ali on nažalost, nikada neće biti dovršen.

Osim velike obaveze u nastavi obavljao je i brojne dužnosti u Institutu za ekonomiku i organizaciju poljoprivrede. Među ostalim bio je direktor Instituta u dva navrata i to 1976. do 1978. i 1986. do 1. VII ove godine (odnosno dok ga teška bolest nije u tome spriječila).

Bio je čovjek široke kulture i veliki humanista. Razvijao je drugarske i kolegijalne odnose zbog čega je bio omiljen među kolegama, suradnicima i studentima.

Prof. dr Vjekoslava Simonića zadržati ćemo u trajnoj uspomeni.

Prof. dr Petar Karoglan